

Nr 46.

Ankom till riksdagens kansli den 15 december 1941 kl. 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 346, i vad densamma avser förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 17 november 1939 (nr 810) med särskilda bestämmelser angående indrivning av utskylder hos vissa skattskyldiga.

Genom en den 21 november 1941 dagtecknad proposition, nr 346, i vad densamma hänvisats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, anhållit om riksdagens yttrande över följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 17 november 1939 (nr 810) med särskilda bestämmelser angående indrivning av utskylder hos vissa skattskyldiga.

Härigenom förordnas, att 1 §, 2 § 1 mom. samt 4 och 6 §§ förordningen den 17 november 1939 med särskilda bestämmelser angående indrivning av utskylder hos vissa skattskyldiga skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges:

1 §.

Skattskyldig, som inkallats till tjänstgöring vid krigsmakten jämlikt 28 § 1 mom. värnpliktslagen, äger enligt vad i denna förordning stadgas åtnjuta anstånd i avseende å indrivningen av honom påförda utskylder.

Med utskylder — — — med kronouppbörd.

2 §.

1 mom. Underlåter den skattskyldige att i behörig ordning erlægga honom påförda utskylder, vilka förfalla till betalning vid uppöbördsstämma eller uppöbördstermin, som helt eller delvis infaller under tiden för tjänstgöringen vid krigsmakten eller inom två månader efter tjänstgöringens slut,

må indrivning av belopp, som på grund därav uppföres i restlängd, icke ske förrän den skattskyldige efter beviljad ledighet för återgång till civil verksamhet (hempermittering) eller hemförlovning två månader i följd varit fri från sådan tjänstgöring.

Har underlåtenhet — — — sådant belopp.

4 §.

Vad i uppbördsförfattningarna är stadgat rörande skyldighet att erlægga indrivningsavgift skall icke äga tillämpning å restfört utskyldsbelopp, som i 2 § avses, i den mån betalning inflyter innan den skattskyldige efter beviljad ledighet för återgång till civil verksamhet (hempermittering) eller hemförlovning ett år i följd varit fri från tjänstgöring, som i 1 § sägs.

6 §.

Militär befälhavare, — — — vederbörlig utmätningsman.

Har anmälan som nyss sagts insänts direkt till utmätningsmannen, åligger det denne att från vederbörande inskrivningschef eller annan militär myndighet införskaffa erforderliga uppgifter angående den skattskyldiges tjänstgöring, och skall i avbidan på sådana uppgifter anstå med indrivningen av de utskylder varom fråga är.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1942, där ej Konungen förordnar att densamma skall träda i kraft vid senare tidpunkt. Förordningen gäller i tillämpliga delar även utskylder, vilka påförts skattskyldig som inkallats till tjänstgöring vid krigsmakten jämlikt § 28 mom. 1 eller § 36 mom. 2 värnpliktslagen den 30 juni 1936 (nr 443), jämväl till den del utskylderna förfallit till betalning under tiden från och med den 1 september 1939 till dagen för förordningens ikraftträdande men ej före sistnämnda tidpunkt indrivits.

I propositionen har Kungl. Maj:t vidare föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag angående undantag i vissa fall från stadganden om uttagande av avgift vid indrivning av kommunalutskylder. Propositionen i denna del har hänvisats till konstitutionsutskottet.

Beträffande vad föredragande departementschefen vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anfört till motivering för nu ifrågavarande förslag får utskottet hänvisa till ovannämnda statsrådsprotokoll.

Det nu föreliggande förslaget äger samband med det i proposition nr 318 till innevarande års riksdag framlagda förslaget till ny värnpliktslag. Sistnämnda proposition har numera i huvudsak tillstyrkts av sammansatt stats- och andra lagutskott (utlåtande nr 6). Konstitutionsutskottet har i utlåtande nr 23 tillstyrkt ovannämnda lagförslag.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot det till utskottet hänvisade författningsförslaget och får därför hemställa, *Utskottet.*

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t förklara, att riksdagen vid sin granskning av det genom förevarande proposition framlagda förslaget till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 17 november 1939 (nr 810) med särskilda bestämmelser angående indrivning av utskyl-der hos vissa skattskyldiga icke funnit anledning till erinran mot detsamma.

Stockholm den 16 december 1941.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bärge, friherre Lagerfelt, Ekman, Frans Ericson, Robert Berg, Egnell, Heüman och Lindblom*; samt

från andra kammaren: herrar *Hagberg* i Malmö, *Olsson* i Gävle, *Falk, Kilbom, Thorell, Karlsson* i Grängesberg, *Jonsson* i Skedsbygd, *Sundström* i Skövde och *Bladh*.
